

11. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

Nygårdskirken 31. august 2025, kl. 10.30

Tekst: Lukasevangeliet 18,9-14

Salmer: 743; 523; 609; 522; 849; 808

Nådige Gud – gør os nådige mod hinanden! Amen.

Det enkle råd, hvis du vil være lykkelig, lyder: *Lad være med at sammenligne dig med andre!* For hver gang vi tjekker, om vi er bedre eller værre end andre – hver gang vi spekulerer på, hvad andre mon tænker om os – hver gang vi forsøger at overgå andre og komme foran i indflydelse og opmærksomhed - så bider misundelsen, forsmåelsen og hævnlysten sig mere og mere fast i os – og det bliver man ulykkelig af. Gud vil at vi skal elske de andre – men det er svært for os, når vi er bange for, at vi ikke *selv* er gode nok til, at *andre* kan elske *os*. Vi skammer os over frygten og mørket, der bor i vores inderste – vi bruger vores kræfter på at overvåge, hvordan vi selv har det – og så er der ikke overskud til de andre. Se nu bare de to mennesker, Jesus fortæller om i dag: Farisæeren er ubehageligt nedladende og selvfed – og tolderen

11. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

arbejder for besættelsesmagten og stjæler til sig selv af den told han opkræver. Ingen af de to er til at holde ud! Og uanset om man som toldereren er fuld af selvbekrejdelse – eller som farisæeren fuld af selvgodhed – så er man fuldt optaget af at sammenligne, fuldt optaget af sig selv!

Sammenligningens selvoptagethed på godt og ondt gør os ulykkelige og ensomme. Hvad skal der til for at bryde den onde cirkel? Ja, toldereren skal jo lade være med at snyde og bedrage andre og forråde fællesskabet! Og farisæeren skal jo lade være med at være hånlig og bedrevidende og se ned på andre!

Jesus siger ganske vist, at toldereren går hjem med Guds tilgivelse, fordi han har erkendt sine fejl – men hvad hjælper *Guds* tilgivelse, hvis toldereren bare går tilbage til toldboden og bedrager videre? Gud er så generøs med sin tilgivelse: Vi skal jo bare *sige*, at vi fortryder – så får vi straks en chance igen! Vi skal hverken bøde, betale eller tage imod straf! Guds tilgivelse er betingelsesløs – men den giver kun mening, hvis den bliver brugt! Og tilgivelse bruges ved at man giver den videre! Hvordan bliver vi lettere at elske? Det gør vi ved at flytte bevidstheden bort fra

11. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

os selv og over på vores medmennesker! Vi bliver kun bedre mennesker ved at være *medmennesker*! Tænke *mindre* på om vi selv er bedre eller værre end andre – og *mere* på hvordan vi er gode *for andre*? Vi behøver slet ikke *være* gode i os selv for at *gøre* godt! Det er nok at vide, at Gud giver mig chancer og muligheder på forhånd, uanset hvor umulig jeg er: *Jeg* får gratis muligheder – så kan jeg også gratis give *andre* muligheder! Det er de fantastiske vilkår Gud har givet os at leve på: Det er *nåden* – dette mirakel at alt godt er givet os på forhånd og mulighederne fornyes for os igen og igen - uanset vores indsats! Det er *nådens gode cirkel*: Når du indser, at *du* er afhængig af at tage imod *Guds* nåde igen og igen – så indser du også, at de *andre* er afhængige af *din* nåde! Så kan du glad tage imod Guds nåde for straks glad at give den videre til andre! Tag imod og giv videre – giv videre! Nåden er din dagligdag – brug den! Det har du Guds velsignelse til!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.